

Forslag til: Inatsisartutlov om ændring af Inatsisartutlov om mineralaktiviteter
(Naalakkersuisoq for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling)

Forslag til: Inatsisartutlov om ændring af Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (råstofloven)
(Naalakkersuisoq for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling)

Forelæggelsesnotat

1. behandling

På vegne af Naalakkersuisut fremlægges hermed forslag til Inatsisartutlov om ændring af Inatsisartutlov om mineralaktiviteter og Inatsisartutlov om ændring af Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (råstofloven).

I dag er det lovbestemt, at den daglige sagsbehandling på området skal varetages af henholdsvis Råstofstyrelsen og Miljøstyrelsen for Råstofområdet. Det er fastsat ved lov, hvilke opgaver styrelserne varetager, og der er en lovreguleret adgang til at klage over afgørelser truffet af styrelserne.

Erfaringer med administrationen på råstofområdet har vist, at der er brug for en mere fleksibel tilgang. Derfor foreslås det at ophæve bestemmelserne om at dele af sagsbehandlingen skal ske i to styrelser.

Baggrunden er, at den nuværende administrative opbygning kan være ressourcetung og give en træg sagsbehandling både i administrationen og hos erhvervslivet. Naalakkersuisut ønsker derfor at få mulighed for at omorganisere området ved at flytte opgaver fra styrelserne til andre enheder.

Det betyder ikke, at styrelserne og den nuværende opgavefordeling helt eller delvist skal nedlægges. Det betyder blot, at Naalakkersuisut ikke længere har en lovbestemt pligt til at lade bestemte opgaver ligge i bestemte styrelser. På den måde kan Naalakkersuisut få mulighed for at indrette sagsbehandlingen på området så effektivt som muligt.

Forslagene er ikke til hinder for, at styrelserne bibeholdes, eller at der oprettes nye enheder under Naalakkersuisut med samme formål.

Armslængdeprincippet, forstået på den måde at myndighedsbehandlingen vedrørende sagsområdet foretages uafhængigt af den øvrige sagsbehandling, fastholdes i forhold til behandlingen af natur- og miljøforhold, også hvis opgaver i fremtiden flyttes fra en styrelse til et departement. Det vil sige, at den daglige sagsbehandling vedrørende natur- og miljøforhold ikke må foretages af samme departement eller en enhed under samme departement, som sagsbehandler øvrige forhold af råstofområdet. Og vurderinger og

afgørelser vedrørende natur- og miljøforhold, skal fortsat baseres på input fra en eller flere videnskabelige og uafhængige institutioner, der ikke har relationer til industrien.

Forslaget fastholder klageadgangen over afgørelser om natur-og miljøforhold og sikrer klageadgang, for både rettighedshavere efter Inatsisartutlovene og borgere og organisationer.

Hvad angår afgørelser, der hidtil er blevet truffet af Råstofstyrelsen vedrørende tilladelser og godkendelser, findes det uproblematisk at fjerne klageadgangen, da erfaringen viser, at det kun er ansøgere og rettighedshavere efter tilladelser omfattet af Inatsisartutlovene, der benytter denne klageadgang, og disse vil stadig have mulighed for at bede Naalakkersuisut om at genoptage behandlingen af en afgørelse.

Endelig fastholdes princippet om, at rettighedshavere kommunikerer med en enkelt enhed i Naalakkersuisut (one door-princippet).

Jeg skal til sidst henvise til lovforslaget og de tilhørende bemærkninger.

Med disse ord skal jeg på vegne af Naalakkersuisut overlade forslaget til Inatsisartuts behandling.